

Hulp aan Haïti na de aardbevingsramp

Verslag van de Sri Sathya Sai World Foundation over het werk in Haïti

Op 12 januari 2010 vond er een aardbeving met de kracht van 7.0 op de schaal van Richter plaats op het Caribische eiland Hispanola, met het epicentrum in de dichtbevolkte hoofdstad van Haïti, Port-au-Prince. De aardbeving heeft een spoor van vernieling nagelaten met 250.000 doden en ongeveer 1,5 miljoen daklozen als gevolg. Er is een Sathya Sai Centrum in Port-au-Prince. De woning van de voormalige voorzitter van dit Centrum, Ronny Jospheh, is onbeschadigd gebleven en dat huis is een toevluchtsoord en uitvalsbasis geworden voor Sai devotees die vanuit diverse landen hulp kwamen bieden. Het buurland van Haïti is de Dominicaanse Republiek, met als hoofdstad Santo Domingo. De twee landen vormen samen het eiland en hebben een gemeenschappelijke grens.

Sai Baba, altijd mededogend en meelevend, gaf onmiddellijk zijn zegen aan de hulp aan onze broeders en zusters in Haïti. Meteen werd er door de SSS Internationale Organisatie een plan voor noodhulp opgezet. Men begon met het samenstellen van een commissie die samenwerkte met leden van de Sai Organisatie in de Dominicaanse Republiek en Haïti om de slachtoffers zo snel en zo effectief mogelijk liefdevolle zorg te bieden. Met Baba's zegen zijn devotees uit Santo Domingo, Latijns-Amerika en Noord-Amerika direct begonnen met het verlenen van noodhulp. Devotees uit Latijns-Amerikaanse landen regelden de aanvoer en het transport van voedsel en water voor vrijwilligers, Sai devotees in Haïti en slachtoffers van de ramp.

Op 19 januari was er een voorlopig overzicht gereed en *Narayana Seva* (dienst aan God in menselijke vorm) begon met het verlenen van hulp aan 500 mensen. Devotees uit Puerto Rico, Venezuela en Santo Domingo verzorgden 1100 maaltijden en water voor patiënten in een nabij gelegen ziekenhuis. Op 26 januari arriveerden er twee teams, bestaande uit artsen en vrijwilligers uit Zuid-Amerika en Centraal-Amerika, in Santo Domingo en reisden van daaruit naar Port-au-Prince om medische kampen op te zetten. Op 29 januari voegde zich een derde team uit de VS en Canada bij hen. De drie teams begonnen meteen met praktische medische zorg en behandelden in de eerste week al 3500 patiënten. Bovendien bekeken de teams wat de noden en behoeften ter plaatse waren en maakten een inschatting van wat er nog wel aanwezig was, om zo volgende transporten te kunnen plannen.

Vanaf 6 februari zijn er elke week vrijwilligers in Haïti gearriveerd. Elk team, bestaande uit zo'n 10 personen, w.o. artsen, paramedisch personeel en jongvolwassen vrijwilligers, bleef één week. Deze teams hebben ongeveer 300 patiënten per dag behandeld. Eind februari waren dat er ± 10.000. Naast medische zorg werd er gezorgd voor tenten, voedsel en kleding.

De kracht van Baba's liefde kun je voelen, zelfs temidden van verwoesting en puinhopen. Vier voorvallen willen we in het bijzonder noemen. Het eerste had plaats toen de vrijwilligers net klaar waren met het opzetten van een medisch kamp. Er kwamen een paar Amerikaanse militairen naar het kamp voor hulp bij het zoeken naar een vermiste

invalide vrouw. Er werd een zoektocht opgezet en de Sai vrijwilligers en de Amerikaanse militairen vonden haar. Ze was erg verzwakt omdat ze het dagenlang zonder voedsel had moeten stellen en de vrijwilligers konden haar en haar familieleden, die ook lang niets te eten hadden gehad, van voedsel en water voorzien. Binnen een paar uur voelden ze zich al stukken beter en gaven blijk van hun grote waardering en dankbaarheid aan Swami en de Sai vrijwilligers.

Het tweede voorval betrof een oud-militair uit de VS die een paar dagen met de Sai groep had meegewerkt. Hij merkte de unieke meelevende en liefdevolle manier op waarop de hulp gegeven werd en zei daarover: “Ik heb nog nooit een organisatie zoals die van jullie gezien, die zo toegewijd is en zo op de héle mens gericht.” Een Haïtiaan, die voordien nog nooit van Sai Baba had gehoord, begon de woorden “Om Sai Ram” in een opschrijfboekje te noteren.

Swami heeft zich tijdig niet alleen om vele Haïtianen, maar ook om zijn toegewijden en vrijwilligers in Haïti bekommerd. Zonder veel moeite wisten de vrijwilligers speciaal luchtransport van Haïti naar Santo Domingo te regelen met een toestel van de Verenigde Naties. Mensen uit Amerika en Canada werden in staat gesteld grote hoeveelheden medicijnen en verbandmiddelen in te voeren omdat vliegmaatschappijen de passagiers toestonden veel meer bagage mee te nemen dan normaal.

Het derde voorval betreft een Sai devotee uit Haïti die alleen Creools en Frans spreekt. Haar huis was boven haar hoofd in elkaar gestort. Zij riep verscheidene malen “Sai Ram” en het ineengestorte beton vormde een kleine ruimte om haar heen, zodat ze niet gewond raakte. Ze zat in het puin gevangen en begon  en van Baba’s namen te reciteren: “*Om Sri Sai Asahaya Sahayaya Namaha*” (heil aan Sai, de helper van de hulpelozen) en korte tijd daarna zag zij een lichtstraaltje v or zich. Ze bewoog zich die kant op en het bleek de uitweg te zijn uit het gebouw en daarmee de weg naar vrijheid en veiligheid.

Er was nog een verbazingwekkend wonder van Swami. Dat was toen het Sai Centrum in Port-au-Prince in elkaar stortte en het altaar intact bleef. Daarop stond een foto van Sai Baba, die, afgezien van een klein scheurtje op de hand, onbeschadigd was. Een opmerkelijk teken van Baba’s intentie was, dat het scheurtje exact de vorm van Haïti had.

Met Baba’s zegen gaan de medische teams en vrijwilligers van de Sai Organisatie door met het verstrekken van voedsel, water, gezondheidszorg en onderdak aan de slachtoffers in Haïti.

Voortgangsbericht Marianne Meyer, zone coördinator, zondag 14 maart 2010.